

saa korte Togter høre til de ganske sjældne Undtagelser; men, hvis de engang indtræffe, vil det være overmaade byrdefuldt for de Officerer, det rammer, idet det navnlig paa saa korte Togter er vanskeligt for Officererne at komme ud af det med de dem tilstaaede Emolumenter; og med Hensyn til Principet kan jeg ikke see, at der er Grund til for kortere Togter at ville indskrænke Inventaripengene, thi Inventariet til et vist Togt vil blive det samme, enten Togtet bliver langt eller kort. Man kan ikke fordrø, at en Officer, naar han kun er ude i to Maaned, skal lade en Deel af Inventariet, f. Ex. Knive og Gasler, blive hjemme. Det hele Punkt er ikke betydligt, men jeg troer, at det vil virke uheldig paa de Saa, som det rammer. Der er fremsat to Forslag med Hensyn til Diæter eller Dagpenge, som Udvalget foreslaaer det kaldet, nemlig under Nr. 20 og Nr. 21. Med Hensyn til Forslaget Nr. 21 skal jeg ikke gjøre Indvendinger; det er meget sjældent, at det vil komme til Anvendelse, idet det idetmindste ikke er hyppigt, at Officerer af saa høie Charger ville komme til at rejse, og vil man nedsætte disse Dagpenge Noget, er det ganske vist lettere at gjøre det for de høiere Grader, der bedst kunne affee dem. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 20 forekommer det mig derimod ikke saa ganske heldigt. Naar forskjellige Dagpenge skulde have nogen Betydning, maae de dog staae i et vist Forhold til den Stilling, den Paagældende indtager, og den Lønning, som han paa Grund deraf har under almindelige Forhold. Men seer man hen til Lønningsloven, har en Underofficer af 1ste Klasse, en Overkanoneer og Høibaadsmand 500 til 600 Rd., en Mestersvead 660 Rd. og en Secondlieutenant kun 360 Rd. Efter Ministeriets Forslag ere Dagpengene for disse to Classer satte henholdsvis til 2 og 2 1/2 Rd.; der er altsaa allerede et Misforhold tilstede; men Udvalget gjør dette endnu større ved at foreslaae det første Beløb nedsat til 1 1/2 Rd., altsaa for Folk, der have mellem 600 og 660 Rd., skulle Dagpengene være 1 1/2 Rd., medens de, der have 360 Rd., skulle have 2 1/2 Rd. Jeg synes, der fremkommer et forkæert Forhold, og vil man gjøre en Ned-

sættelse, maatte man hellere have foreslaaet den for Secondlieutenanter, der vilde da være fremkommet et ligeligere Forhold. Med Hensyn til Udvalgets Forslag om at lade § 16 udgaae, skal jeg endelig kun bemærke, at jeg allerede ved første Behandling udtalte mig i den Retning, at jeg ikke kunde see, at § 16 var nødvendig. Det forekommer mig, at det maa være en ligefrem Selsfølge, at, naar en Mand enten ved Dom eller paa Grund af Mangel paa Dygtighed er nedsat i en lavere Klasse, skal han kun have den Lønning, der er henlagt dertil, ellers betyder jo Nedsættelsen i en lavere Klasse jo ikke Meget.

Marineministeren: Forinden jeg gaar ind paa de enkelte Forslag, der ere stillede til den foreliggende Lov, skal jeg tillade mig at udtale min Erkjendtlighed for den Maade, hvorpaa denne Sag i det Hele er bleven behandlet af Udvalget. — Dernæst skal jeg gjøre det ærede Thing Rede for, hvorfor jeg ikke har stillet Endringsforslag. Der foreligger nemlig to Love, som saavidt mulig skulle nærme sig hinanden, men som ere betydelig forskjellige i deres første Affattelse, og da Udvalget i Hovedprinciperne er gaaet ind paa den ene, medens det har foreslaaet betydelige Forandringer i den anden, har det været min Tanke at ville oppebie, hvorledes Thinget vilde stille sig til disse forskjellige Meninger, forinden jeg kom med Detailerne. — Jeg skal nu gaae over til de enkelte Punkter i de nu foreliggende Forslag. Hvad angaaer Forslaget under Nr. 1, skal jeg bemærke, at det vil blive noget byrdefuldt for Marinen paa eet Sted at tillægge hver Mand 4 Sk. for atter at fratage ham 4 Sk. paa et andet Sted, men da dette er det Hele, skal der ikke fra min Side være Noget i veien for at gaae ind derpaa. — Ved Forslagene under Nr. 2 og 3 har jeg Intet at bemærke, idet jeg tvertimod med Hensyn til Forslaget under Nr. 3 maa takke Udvalget, fordi det har taget Hensyn til de udfrevne Underlæger, ligeoverfor hvilke jeg for mit Vedkommende havde bestemt at ville forklare Lovven paa den Maade, at de ikke erholdt Løn som Underlæger, men som menige Mænd, der vare ombord paa et Skib. — Den Hoved-